

Dosarul nr. 2ra-1449/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) L. Lavric
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) E. Clim, O. Cojocaru, S. Iorgov

ÎNCHEIERE

04 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Marcova Lidia, reprezentată de avocatul Druță Boris,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Marcova Lidia împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Marcova Lidia și s-a menținut hotărârea din 28 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 28 septembrie 2017, Marcova Lidia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamanta a menționat că la 04 octombrie 2013, Dranga Ecaterina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Lidiei Marcova și Primăriei satului Pânășești, raionul Strășeni cu privire la repararea prejudiciului.

Prin hotărârea din 04 decembrie 2015 a Judecătoriei Strășeni, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Dranga Ecaterina.

Prin decizia din 13 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Marcova Lidia și s-a menținut hotărârea din 04 decembrie 2015 a Judecătoriei Strășeni.

Prin încheierea din 24 mai 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-a considerat inadmisibil recursul înaintat de Marcova Lidia.

A invocat reclamanta durata excesivă a procedurilor judiciare în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dranga Ecaterina împotriva Lidiei Marcova și Primăriei satului Pânășești, raionul Strășeni cu privire la repararea prejudiciului, iar

prin încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei i-a fost cauzat prejudiciu moral.

A solicitat reclamanta Marcova Lidia constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea sumei de 10 000 euro cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 28 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Marcova Lidia.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că perioada de examinare a cauzei de către instanța de fond nu depășește limita rezonabilității pentru astfel de cauze, iar reclamanta invocând încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei, dispunea de toate pârghiile legale de a obiecta amânarea ședințelor de judecată, admiterea demersurilor și cererilor înaintate de participanți. Or, acest fapt urmează a fi apreciat ca fiind o confirmare și aprobare tacită a tuturor acțiunilor procesuale întreprinse de către autoritatea judecătorească și părțile implicate în proces.

Cu referire la judecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție, instanța a remarcat că procedura de examinare a cererilor de apel și a recursului a durat circa 1,5 ani, în perioada 18 decembrie 2015 – 24 mai 2017.

Astfel, prima instanță a concluzionat că perioada de referință în speță nu depășește limita rezonabilității pentru astfel de cauze și prin urmare a reținut netemeinicia pretențiilor înaintate de Marcova Lidia cu privire la încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei.

Prin decizia din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Marcova Lidia și s-a menținut hotărârea din 28 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 01 iunie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Marcova Lidia, reprezentată de avocatul Druță Boris a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenta Marcova Lidia, în motivarea recursului a invocat netemeinicia hotărârilor judecătorești contestate.

La fel, a reiterat că argumentele invocate atât de prima instanță, cât și de instanța de apel sunt declarative și nefondate, or instanțele au ignorat normele legale ce reglementează repararea prejudiciului moral.

La 26 iulie 2018, Marcova Lidia a depus recurs suplimentar, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 19 martie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 01 iunie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva

Italiai, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Marcova Lidia, reprezentat de avocatul Druță Boris, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Marcova Lidia, reprezentat de avocatul Druță Boris.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari